

Ponadto szwedzkie przepisy o grupach VAT są niezgodne z ogólną zasadą prawa Unii Europejskiej — zasadą równego traktowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Włochy) w dniu 6 października 2010 r. — Teresa Cicala przeciwko Regione Siciliana

(Sprawa C-482/10)

(2010/C 328/42)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Teresa Cicala

Strona pozwana: Regione Siciliana

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 3. ustawy 241/1990 oraz art. 3 ustawy regionalnej Sycylii 10/1991, w związku z art. 1 ustawy 241/90, który zobowiązuje władze włoskie do stosowania zasad prawa Unii Europejskiej, zgodnie z obowiązkiem uzasadnienia aktów prawnych wydawanych przez administrację publiczną wynikającym z art. 296 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, interpretacja i stosowanie wyżej wymienionych przepisów krajowych, które wskazują, że prywatne akty prawne w dziedzinie świadczeń emerytalnych, choć dotyczące praw podmiotowych, lecz związane, nie muszą być uzasadniane, jest zgodna z prawem Unii Europejskiej i czy taki przypadek stanowi naruszenie podstawowych wymogów proceduralnych decyzji administracyjnej?
- 2) Czy art. 21g ust. 2 akapit pierwszy ustawy 241/1990, w świetle jego wykładni dokonanej w orzecznictwie administracyjnym, w odniesieniu do obowiązku uzasadnienia aktu administracyjnego, o którym mowa w art. 3 tej ustawy i ustawy regionalnej Sycylii 10/1991, w związku z obowiązkiem uzasadnienia aktów organów publicznych wskazanym w art. 296 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii

Europejskiej oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, jest zgodny z art. 1 ustawy 241/1999, który zobowiązuje organy administracji do stosowania zasad prawa Unii Europejskiej, a w konsekwencji czy dopuszczalne i zgodne z prawem jest interpretowanie i zastosowanie możliwości uzupełnienia uzasadnienia decyzji administracyjnej w postępowaniu sądowym?

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Hiszpanii.

(Sprawa C-483/10)

(2010/C 328/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk et R. Vidal Puig)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 4 ust. 1, art. 11 ust. 2, art. 14 ust. 1 i art. 30 ust. 1 dyrektywy 2001/14/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa, jak również na mocy art. 10 ust. 7 dyrektywy Rady 91/440/EWG (²) z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uznaje, że Królestwo Hiszpanii naruszyło następujące przepisy wyżej wymienionych dyrektyw:

- 1) art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/14/WE w zakresie, w jakim kwota opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej jest „wyznaczana” wyłącznie przez władze państwowe, a funkcja „zarządcy infrastruktury” (ADIF) została zredukowana do samego pobierania opłat;

- 2) art. 11 dyrektywy 2001/14/WE w zakresie, w jakim system opłat wprowadzony przez władze hiszpańskie nie przewiduje żadnego planu wykonania odpowiadającego kryterium określonym w tym artykule;
- 3) art. 30 ust. 1 dyrektywy 2001/14/WE w zakresie, w jakim przepisy hiszpańskie niewystarczająco gwarantują niezależność organu kontrolnego (Comité de Regulación Ferroviaria) od ADIF (Administrador de Infraestructuras Ferroviarias) i od (FENIE-Operadora (przedsiębiorstwa kolejowego należącego do ministerstwa infrastruktury i transportu);
- 4) art. 10 ust. 7 dyrektywy 91/440/EWG w zakresie, w jakim organ kontrolny (Comité de Regulación Ferroviaria) nie dysponuje wystarczającymi środkami do wykonywania funkcji kontroli konkurencji na rynku przewozów kolejowych, jaką artykuł ten mu przyznaje;
- 5) art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 1 dyrektywy 2001/14/WE w zakresie, w jakim przepisy hiszpańskie przewidują dyskryminujące kryteria alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej; kryteria te mogą doprowadzić do faktycznego ustanowienia tras na czas przekraczający okres obowiązywania rozkładu jazdy, a także są one nie dokładne.

(¹) Dz.U. L 75, s. 29.

(²) Dz.U. L 237, s. 25.

**Skarga wniesiona w dniu 8 października 2010 r. —
Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**

(Sprawa C-485/10)

(2010/C 328/44)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i M. Konstantinidis)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie przyjmując w przewidzianych terminach wszelkich środków koniecznych do wykonania decyzji Komisji C(2008) 3118 z dnia 2 lipca 2008 r. (w wersji sprostowanej decyzją Komisji z dnia 13 sierpnia 2008 r.) dotyczącej pomocy przyznanej przedsiębiorstwu Ellinika Nafpigeia A.E. bądź w każdym razie nie informując w wystarczający sposób Komisji o środkach przyjętych zgodnie z art. 19 decyzji, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 3, 5, 6, 8, 9 i

11–18 wspomnianej decyzji, a także na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Żądania strony skarżącej

Przedmiotem skargi Komisji jest niewykonanie przez Republikę Grecką decyzji Komisji dotyczącej pomocy państwa przyznanej bezprawnie przedsiębiorstwu Ellinika Nafpigeia A.E., która to pomoc powinna zostać odzyskana w niemilitarnym sektorze działalności tego przedsiębiorstwa.

Komisja zauważa, że Grecja powinna była zapewnić wykonanie decyzji w terminie czterech miesięcy od dnia jej doręczenia. Decyzja została doręczona w dniu 13 sierpnia 2008 r. i Komisja nie przyznała przedłużenia terminu na wykonanie decyzji. W konsekwencji z formalnego punktu widzenia termin do zastosowania się do decyzji upłynął w dniu 13 grudnia 2008 r.

Komisja przypomina, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału jedynym powodem usprawiedliwiającym, na jaki państwo członkowskie może się powołać wobec skargi o uchybienie zobowiązaniom wniesionej przez Komisję na podstawie art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jest bezwzględna niemożność prawidłowego wykonania decyzji.

Tymczasem w niniejszej sprawie władze greckie w żadnym momencie nie wysunęły argumentu bezwzględnej niemożności wykonania. Wręcz przeciwnie, od samego początku wyrażały wolę wykonania decyzji tak szybko, jak to będzie możliwe. Niemniej jednak Komisja podkreśla, że do chwili wniesienia niniejszej skargi władze te nie przyjęły żadnego środka, który stanowiłby choćby częściowe wykonanie decyzji.

Komisja uważa, że Grecja nie przyjęła żadnych środków koniecznych do wykonania decyzji ani zgodnie z rozwiązaniem, które było przedmiotem dyskusji między jej służbami a właściwymi organami greckimi, ani w żaden inny odpowiedni sposób.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Court of Appeal (England and Wales)
(Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18
października 2010 r. — Barbara Mercredi przeciwko
Richardowi Chaffe'owi**

(Sprawa C-497/10)

(2010/C 328/45)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (sąd apelacyjny dla Anglii i Walii — wydział cywilny) (Zjednoczone Królestwo)